

Kristýna Pokojová je pro náš atelier důležitou figurou. Její projekty vyjadřují vždy jasný individuální architektonický názor. Nikdy nesklouzává k snazšímu uvažování, kopírování (myšleno v dobrém) osvědčených vzorů. Uvažuje dospěle samostatně. O svých projektech vždy výrazně, zvenčí se zdá, že až fyzicky, přemýšlí. Z cesty ale nesejde, nepoleví. Tato slova jsem napsal při znalosti jejích mladších projektů na Hřebenky a do Klatov, v posudku k její bakalářské práci. Sešli jsme se pak ještě jednou na projektu pro Kutnou Horu, kde Kristýna, střídmou studií psychoterapeutické kliniky potvrdila svůj profesní růst. Patří ke stálícím našeho atelieru, která se, po exkurzech do spřátelených atelierů vrací, aby nám zprostředkovala zážitky s výukou našich kolegů.

Velice rádi jsme souhlasili s její přihláškou k projektu diplomnímu. Kristýna si již tradičně vybírá intimní, „skryté“ zadání, zdánlivě opuštěné, zapomenuté místo. Je jím i berounský Říční ostrov, byť pevně přimknutý k centru města, chová se spíše jako vnitřní periferie, převládá tranzitní směr z centra k autobusovému nádraží či pouze cílená návštěva tam-zpět na velkokapacitní sportoviště na jihu ostrova, vazby chybí, meziprostory jsou bezúčelné, severní část je pak zcela odříznuta chátrajícími pekárny. Původně hledala Kristýna v Berouně místo pro nové kulturní či komunitní centrum a s poznáním potenciálu ostrova si rozšířila zadání na zpracování koncepce rehabilitace tohoto cenného místa.

Redefinuje tři propojené funkční části, severní s kulturní funkcí podpořenou zbouráním části výrobních provozních hal novodobé pekárny, a konverzí staré a dostavbou sálu kulturního centra. Střední část s historickou drobnou zástavbou čistí a v zásadě ponechává své křivolaké malebnosti, v jižní části pak výrazně redukuje rozsah zřídka využívaných sportovišť, ponechává dvě základní centra bazén a zimní stadion, přesouvá tenisový areál a bourá a přemísťuje hotel pro sportovce, nalepený na hokejovou halu do nové, samostatné pozice. Vzniklé volné plochy pak navrhuje ponechat zeleni v neformální i parkové úpravě. Celý ostrov pak propojuje a objíždí cyklostezkou navazující na nadregionální systém.

Jednotlivé intervence jsou pak dokumentovány v samostatných studiích, ať už novostavby jednoduché klubovny se zázeminím vodáků v severním cípu při protipovodňové stěně nebo racionální vestavby ubytovny do zachovaného domu z počátku 20. století. Samotné kulturní centrum, vestavěné do historické budovy původního mlýna/pekárny jsou prezentovány s respektem k původní stavební podstatě domu, znázorněné graficky v soutisku, vlastní multifunkční sál pak je novostavbou akcentující dobu svého vzniku. Nový hotel s tenisovou klubovnou, zaujme, mimo jiné, působivým prosvětlením interieru hotelové haly i nevšedním řešením intimity lodžii hotelových pokojů.

Velkorysý cíl, který si Kristýna vytýčila, kultivaci říčního ostrova evidentně naplnila beze zbytku, Vytváří a přirozeně prolíná tři nová prostředí, vnímá ostrov jako zcela svébytný, sebevědomý celek. Je to jistě její nejextrovertnější práce. Diplomní projekt, stejně jako celé studium Kristýny Pokojové hodnotím vysoko, přeju jí a jejímu zaujetí pro architekturu skvělou budoucnost. Projekt navrhuji komisi k přijetí a hodnotím jej stupněm B – velmi dobrý.